

547.

Z Kopřivnice.

Pra - vi - li před - ko - ve na - ši, že na - sta - nu těž - ke ča - sy,

my zme to - mu ně - vě - ři - li, ež zme sa - mi za - ku - si - li.

Pravili předkove naši,
že nastanu těžke časy,
my zme tomu něvěřili,
ež zme sami zakusili.

Nastala pokuta lesni,
žaden tam kořka vzat' nėsmi,
dy tam hajny vykazuje,
a myslivec zapisuje.

Burmistr sedi u stoła
a o kontribuci voła,
sedlak se u dveři krčí,
ež mu drščka v břušě škrčí:

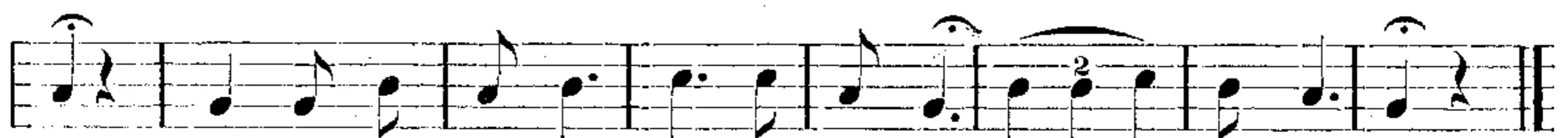
548. a)

Mírně.

Z Velké.

Ej cho - dí ry - chtár po dě - di - ně, luďom roz - ka - zu -

je: ej kdo má ko - su na - ko - va - nú, nech si za - bru - su - je.

Ej chodí rychtár po dědině,
luďom rozkazuje:
ej kdo má kosu nakovanú,
nech si zabrusuje.

Já mám kosu nakovanú,
já mám kosu dobrú,
ej ona kosí, lebo mosí,
jatelinku drobnú.

548. b)

Ze St. Hrozenkova.

Cho - dzí rychtár po dzě - dzi - ně od o - kén - ka k ok -